

ce, výkony kanceláří informačních, holičů, masérů atd.

§ 4.

Od daně osvobozené dodávky a výkony.

Dani nejsou podrobeny:

1. Vnucené dražby.
2. Dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví.

3. Dodávky potravin a jiných předmětů spotřeby, které dodávají podnikatelé svým zaměstnancům podle služební nebo pracovní smlouvy, pokud jsou předměty ty, vyráběny v podniku, v němž jsou zaměstnání; naturální mzda čeledě a služebných.

4. Dodávky drahých kovů a jejich směsí pro účely ražby peněz za podmínek, jež se stanoví nařízením ministerstva financí.

5. Poskytování úvěru a převody peněžních pohledávek, zvláště směn a šeků, peněžní vklady všeho druhu, převody cenných papírů, losů, podílů společenských, tuzemských i cizozemských zákonných platidel kovových i papírových.

6. Prodej předmětů státního monopolu.

7. Prodej platných nezhodnocených úředních známek a tiskopisů.

8. Dodávky vody veřejnými svazky.

9. Výkony dopravní podléhající dopravní dani ze zboží, osob a zavazadel podle cís. nař. ze dne 10. ledna 1917, č. 14 ř. z.

10. Smlouvy pojišťovací podrobené poplatku podle cís. nař. ze dne 15. září 1915, čís. 280 ř. z., jakož i pojištění od tohoto poplatku osvobozená podle §§ 10 a 11 uvedeného nařízení.

11. Zpětná úplatná dodávka odpadků, získaných při výrobě, členům společenstev prodejních a nákupních, která obmezují působnost na členstvo, dále vrácené částky úplaty za zboží dodané členům.

12. Při dodávkách pomocí konosamentů, nákladního a skladního listu jest podroben dani pouze převod s prvního tuzemského majitele.

13. Dodávky mezi závody téhož podniku nebo mezi souvislými závody a podniky téhož majitele (§ 1 a 6) nepřesahující u jednoho závodu ročně 10.000 K.

14. Příležitostné dodávky nepodnikatelů (§ 5, bod 4) pokud cena jednotlivé dodávky nepřesahuje 500 K.

15. Nařízením ministerstva financí mohou být osvobozeny dodávky a pracovní výkony, které provádějí stát a nucené svazky ve státě za výjimečných poměrů vyvolaných válkou, aby zopatřily obyvatelstvo potravinami a jinými životními potřebami, krmivem pro dobytek a hnojivem, pokud se obchody a výkony tyto nedějí ve vlastních podnicích k tomu zřízených.

16. Vývoz, průvoz a dovoz je volný. Vláda se zmocňuje, aby poskytla nařízením, po slyšení obchodních a živnostenských komor, případně zemědělských rad zvláštní další úlevy a osvobození pro vývozní podniky.

II. Daňové subjekty.

§ 5.

Kdo platí daň.

Daň platí jsou povinni:

1. podnikatelé, v jejichž podnicích neb závodech (§ 1 a 6) se dodávka neb výkon zdanitelný děje, a to i tenkrát, když dodávka neb výkon jsou vzhledem k povaze podniku příležitostné a do rámce podniku nespádají.

2. V konkursním řízení likvidátor nebo konkursní správce a v případě obchodního dozoru dozorcí osoba.

3. Při dražbách mimosoudních ten, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních ten, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň.

4. Při dodávkách nepodnikatelů (dodávky příležitostné) dodavatel předmětu. Z výkonů příležitostných nepodnikatelé daně neplatí.

§ 6.

Pojem podnikatele, pojem závodu.

Podnikatelé ve smyslu tohoto zákona jsou fyzické nebo právnické osoby, které provozují samostatnou výdělečnou činnost v jakémkoli povolání, tedy právě tak ve výrobě prvotní jako v průmyslu, obchodu, dopravě nebo v jiném povolání. Okolnost, že společenský podnik obmezuje výkony neb dodávky na členstvo, neruší jeho povahy podnikatelské. Úmysl zisku není podmínkou.

Za samostatný závod v rámci podniku ve smyslu § 1, odst. 4., a § 4, bod 13., se považuje takový oddíl podniku, který jest technicky (uzavřeným pracovním pochodem) jednotným celkem, jehož činnost bývá též předmětem samostatných podniků, a jehož pracovní výsledek jest předmětem trhu. V případech sporných rozhoduje ministr financí po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, po případě zemědělské rady.

§ 7.

Od daně osvobozené subjekty.

Od daně jsou osvobozeny:

1. Stát co do poštovní, telegrafní a telefonní služby, a podniky dopravní co do povinných výkonů pro tuto státní službu.

2. Podniky výlučně dobročinné a všeobecně prospěšné, pokud jim na zvláštní žádost osvobození přiklo ministerstvo financí, a to pouze

u dodávek, jichž cena zůstává pod průměrnou cenou dodávek tohoto druhu u podniků výdělečných. U svépomocných družstev nákupních a prodejních se charakter dobročinnosti a všeobecné prospěšnosti v tomto smyslu nepředpokládá. Nařízením ministerstva financí se upraví podmínky tohoto osvobození.

§ 8.

Kdo ručí za daň. Regres.

Prodá-li se podnik, ručí nabyvatel za daň, připadající na běžné daňové období, nerozdílnou rukou s bývalým majitelem podniku.

Stíhá-li daň korporaci neb společnost, ručí za daň osoby odpovědné za správu rukou nerozdílnou.

Zástupci cizozemských podnikatelů ručí s nimi za daň rukou nerozdílnou (§ 14, odst. 2.).

Postihuje-li platební povinnost více osob, ručí vždy všechny rukou nerozdílnou.

Při mimosoudních dražbách může ten, kdo dražbu provádí, žádati náhradu od osoby, v jejímž jméně dražba se koná. Osoba tato též za daň ručí a jest povinna k žádosti osoby dražbu provádějící složití přiměřenou zálohu.

III. Základ daně. Sazba daňová.

§ 9.

Úplaty za zdanitelné převody (dodávky) a výkony.

Daň se vyměřuje z úplaty za dodávku, pokud se týče za zdanitelný výkon. Úplatou jest vše, co nabyvatel vynaložití musil k nabytí dodaného předmětu nebo výkonu. Z úplaty se nesmí vyloučiti, co zaplatil nabyvatel na clo, daň spotřební a v případě posečkání kupní ceny na úroky započítané do kupní ceny. Povolí-li se při placení do určité lhůty srážka (skonto), tvoří vyměřovací základ cena skutečně placená.

Výlohy zasilací a pojišťovací vylučují se jen tehdy, hradí-li je zvlášť nabyvatel dodavatel.

Výlohy obalu lze vyloučiti jen tehdy, když se obal prokázatelně toliko zapůjčuje. Jinak tvoří součást úplaty, i když se nabyvatel zavázal, že obal za určitou úplatu vrátí.

Je-li cena smluvna v cizí měně, přepočítá se dle kursu, stanoveného čas od času nařízením ministerstva financí.

Kde nemůže býti základem pro vyměření daně úplata smluvná (na příklad v případech § 1, odst. 4. a 5.), tvoří vyměřovací základ cena úřední nebo v místě obvyklá. Způsob zjištění vyměřovacího základu v takových případech stanoví se nařízením ministerstva financí.

§ 10.

Sazba daňová.

Daň obnáší 1% úplaty zdanitelných dodávek a výkonů (§§ 9 a 13).

IV. Vznik daňové povinnosti. Přesunutí daně.

§ 11.

Vznik daňové povinnosti.

Při úplatných dodávkách vzniká nárok státu na daň v době placení. Placením se rozumí nejen placení hotovými penězi, nýbrž i dobropisem, směnkou nebo šekem. Při dodávkách, při nichž zákon úplatnost předpokládá (na př. § 1, odst. 4. a 5.), vzniká nárok státu na daň v době dodávky.

§ 12.

Přesunutí daně.

Podnikatel jako platitel daně není oprávněn zvláště súčtovatí daň osobě mající nárok na dodávku nebo výkon dani podléhající. Odběratel dodávky není oprávněn daň, připadající na další zcizení, sraziti s úplaty, účtované jeho dodavatelem. Na ujednání, tomuto ustanovení odporující, nemůže se platitel daně, pokud se týče v posledním případě odběratel odvolávat.

Při dodávkách a pracovních výkonech smluvených před 1. lednem 1920, avšak prováděných po 1. lednu 1920, jest platitel daně oprávněn daň zvláště súčtovatí a smluvenou cenu o daň zvýšiti.

V. Předepsání a vybírání daně.

§ 13.

Předepsání a vybírání daně u příležitostných dodávek nepodnikatelů.

Osoby, které nejsou podnikateli, jsou v případě příležitostné dodávky povinny pod následky vyznačenými v § 42, do 14 dnů vydati nabyvateli potvrzení obsahující jména obou smluvních stran, předmět smlouvy, kupní cenu, den uzavření smlouvy, jakož i potvrzení o tom, zda a co z úplaty obdržely.

Listiny tyto podléhají kolku dle stupnice III. podle saz. pol. 65/95 zákona ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z. Poplatek do 50 K platí se v kolcích, které se znehodnotí podle ustanovení poplatkových; vyšší poplatek odvede se přímo u finančního úřadu. Listinný poplatek platí za daň podle tohoto zákona.

Není-li v zákoně něco jiného výslovně ustanoveno, platí ohledně odvádění poplatku z listinného osvědčení pravidla poplatkového zákona.

Nároku na vrácení poplatku v případě vrácení kupní ceny není. (§ 18).

Vyhotovil-li dodavatel listinné osvědčení, kolkové povinnosti však nedostál, může příjemce, aby se vyhnul trestním následkům, listinu okolkovati a kolek dátí úředně znehodnotiti.

Nezašle-li dodavatel nabyvateli vůbec žádného listinného osvědčení včas, musí nabyvatel do měsíce po uzavření obchodu učiniti o tom oznámení bernímu úřadu, v jehož obvodu bydlí, anebo v době placení daně se zdržuje. Oznámení toto kolku prosté musí obsahovati všechny údaje v odstavci 1. tohoto paragrafu uvedené. V případě žaloby na zaplacení úplaty za příležitostnou dodávku nepodnikatelů lze namítati, že smluvená úplata byla již zaplacená, jen tehdy, prokáže-li žalovaný, že daň byla zaplacená, anebo, že byla dodávka daně prostá.

Záповěď obsažená v § 12 o súčtování daně netýká se příležitostných dodávek nepodnikatelů.

Předepsání a vybírání daně u dodávek a výkonů podnikatelů.

a) Ohlášky.

§ 14.

Podnikatel jako platitel daně jest povinen ohlásiti svůj podnik finančnímu úřadu během lhůty nařízením stanovené. Nařízením určí se též, kdy ohlášky této není potřebí. Podobně musí podnikatel ohlásiti zánik podniku.

Obchodníci a živnostníci, kteří mají své bydliště anebo sídlo v cizozemsku, udržují však v tuzemsku pobočku, provozovnu nebo kancelář, jsou povinni na žádost finančního úřadu během stanovené lhůty jmenovati zástupce bydlícího v tuzemsku. Na zástupce podniků těchto bydlící nebo zdržující se v tuzemsku platí veškerá ustanovení týkající se tuzemských podnikatelů.

b) Daňová období.

§ 15.

Daň se vyměřuje ze souhrnu úplat, které podnik během kalendářního roku za dodávky a výkony dani podrobené přijal.

c) Daňová kontrola.

§ 16.

Podnikatelé jako platitelé daně jsou povinni za účelem zjištění úplat daní podléhajících vésti záznamy podle ustanovení, která vydá ministerstvo financí.

Záznamy tyto, dopisy, obchodní knihy a listiny, do kterých má finanční úřad právo za účelem daňové kontroly kdykoliv nahlédnouti, jest povinen podnikatel po 5 let uschovávat. Lhůta

tato se počítá od konce kalendářního roku, ve kterém se daň stala splatnou.

Kromě toho jsou podnikatelé povinni finančnímu úřadu podati všechna vysvětlení, jichž potřebuje k vyměření daně a ku provedení tohoto zákona.

§ 17.

Přiznání daně.

Podnikatel jako platitel daně jest povinen do konce ledna každého roku podati za minulý rok přiznání daňové, obsahující souhrn platů přijatých během daňového období. V přiznání tom musí býti řečeno, že se děje podle nejlepšího vědomí a svědomí.

V přiznání daňovém musí se uvést též suma daně zaplacené během roku podle II. hlavy tohoto zákona. Zruší-li se podnik během daňového období, podá se přiznání do čtyř neděl po zrušení. Platy později došlé přihlásí se dodatečně.

Prodá-li se závod v celku a nepodal-li prodávatel přiznání včas, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také pro dobu až do odezdání podniku.

Lhůty svrchu uvedené mohou býti finančním úřadem prodlouženy po případě na zvláštní záruku.

Platiteli daně může býti dovoleno, aby na místě platů přijatých během období daňového přiznal ceny za dodané úkony a dodávky účtované, bez ohledu na to, byly-li zaplacený čili nic. Dovoleno toto může se dáti jen tehdy, když podnikatel vede knihy podle kupeckých zásad a nejde-li o drobný prodej. Podmínky přechodu od jednoho způsobu placení daně k druhému určí nařízení.

Forma přiznání bude upravena nařízením.

§ 18.

Vrácení úplaty.

Vrátí-li se úplata, dani podléhající, zcela nebo z části během daňového období, na př. následkem dodatečného zrušení obchodu anebo povolení slevy, může částka ta v přiznání daňovém býti odpočtena. To se může státi i tehdy, vrátí-li se úplata teprve v příštím daňovém období. Podnikatel jako platitel daně musí však v tomto případě připojiti k daňovému přiznání přesný seznam jednotlivých srážek.

§ 19.

Určení daňového základu odhadem a dohodou.

Má-li finanční úřad přiznání za nesprávné a odepře-li platitel daně podati dostatečné vysvětlení, anebo nepodal-li přiznání vůbec, může finanční správa provésti odhad celkové sumy úplat, podrobených dani, je-li potřeba po slyšení znaleců. Platitel daně jest v tomto případě povinen podati

žádaná vysvětlení a předložiti obchodní záznamy a korespondenci potřebnou pro odhad. Výsledek odhadu, řádně odůvodněný, budiž podnikateli oznámen, aby se vyjádřil.

Útraty odhadu platí podnikatel, neudal-li, byv k tomu vyzván, souhrn platů dani podrobených, nebo přesahuje-li suma při odhadu vyšetřená částku udanou podnikatelem o více nežli třetinu.

Při podnicích menšího rozsahu a při dodávkách podniku pro domácnost podnikatelovu, kde by přesné zjištění základu zdaňovacího bylo spojeno s obtížemi a nepoměrnými výlohami, může se daňový základ určití dohodou.

§ 20.

Výměra daně. Úroky z prodlení.

Úřad k vyměření daně, ustanovený nařízením, vyměří daň a vydá platiteli daně výměr daňový. Daň dlužno zapraviti do 30 dnů po doručení výměru. Úřad vyměřovací může k žádosti platitele daně tuto lhůtu prodloužiti.

Tento úřad může též povolit, že se má platiti daň ve lhůtách pololetních nebo čtvrtletních.

Přesahuje-li daň za předešlý rok 10.000 Kč musí podnikatel platiti v příštím roce splátky na daň ve výši předepsané daně za minulý rok ve čtvrtletních lhůtách pozpátku. Splátky tyto se od předepsané daně odečtou. Přepřacená částka se vrátí s 5%ními úroky nahražovacími, jež se počítají od doby oné splátky, kterou už byla nová daň překročena.

Nebyla-li daň zaplacená včas, nutno z ní zaplatiti zákonné úroky z prodlení.

V prvním daňovém období (roku 1920) jsou podnikatelé, jichž tržba za první čtvrtletí tohoto období (1. ledna až 31. března 1920) za zdanitelné výkony a dodávky podle první hlavy tohoto zákona dosáhne výše 100.000 K, povinni, do jednoho měsíce po uplynutí každého čtvrtletí odvésti bez daňového příkazu daň, připadající na jejich tržbu (§ 15) pod následky prodlení.

O způsobu vyměřování daně při dražbách se vydají pravidla nařízením.

§ 21.

Právo stížností. Nahražovací úroky.

Rozhodovati o otázce, zda se má platiti daň a v jaké výši, jsou povolány toliko úřady finanční. O opravných prostředcích platí ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, č. 28 ř. z. Pořad instanční končí v II. stolici.

Vrátí-li se zaplacená daň následkem stížnosti zcela neb z části, platí o ní obdobné ustanovení o nahražovacích úrocích (§ 28 zákona z 8. března 1876, č. 26 ř. z., ve znění článku II. zákona z 23. ledna 1892, č. 26 ř. z.).

§ 22.

Vrácení daně.

Byla-li nevyměřená daň omylem zaplacená, může ten, kdo ji zaplatil, žádati její vrácení. Prokáže-li podnikatel, že bylo zdaněné zboží dodatečně vyvezeno do ciziny, může rovněž žádati za vrácení daně.

Nárok na vrácení daně pomine, nebyla-li žádost podána během roku po uplynutí onoho kalendářního roku, ve kterém byla daň zaplacená. Podrobnější podmínky vrácení daně upraví se nařízením ministerstva financí.

§ 23.

Vymáhání daně.

Nedoplatky daně se vymáhají právě tak jako poplatky. Totéž platí o úrocích z prodlení, trestech daňových a pořádkových pokutách.

HLAVA DRUHÁ.

Daň přepychová.

§ 24.

Doplňovací povaha ustanovení hlavy druhé tohoto zákona.

Na zvláštní daň z přepychové spotřeby podle hlavy druhé tohoto zákona vztahují se všechna ustanovení o všeobecné dani z převodu statků a pracovních výkonů podle hlavy první tohoto zákona, pokud se v hlavě druhé nestanoví výslovně úchytky, anebo pokud nejsou ustanovení hlavy první v rozporu s ustanoveními hlavy druhé.

§ 25.

Předmět přepychové daně.

Zvýšené dani přepychové podle hlavy druhé tohoto zákona podrobeny jsou:

1. Tuzemské dodávky výrobců předmětů uvedených pod č. B. 11., C. II. 1. 3., C. III., C. IV., D. II. 2. 3., D. XI. 2. seznamu připojeného k tomuto zákonu.

2. Vývoz předmětů uvedených pod č. D. VI. a D. VII. 1. připojeného seznamu.

3. Drobný prodej všech předmětů uvedených v připojeném seznamu vyjma ony, jež jsou zdaněny u výrobců podle bodu 1. tohoto odstavce, a vyjma předměty uvedené pod č. A. 2. 3., B. 10. připojeného seznamu.

4. Dovoz všech přepychových předmětů připojeného seznamu.

Drobným prodejem ve smyslu bodu 3., odst. 1. tohoto paragrafu jest bezprostřední převod na spotřebitele, který předmětu nabývá

bez úmyslu dalšího podnikatelského upotřebení a zcizení. Sem náleží i dodávky podniku do domácnosti majitele podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5.). Nezáleží na tom, je-li dodavatelem podnikatel, nebo děje-li se prodej příležitostně od nepodnikatele.

Kdo je výrobcem, rozhodne v případech sporných ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem obchodu, průmyslu a živností.

§ 26.

Seznam přepychových předmětů.

K zákonu tomuto připojený seznam přepychových předmětů tvoří jeho podstatnou součástku.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením přesně vymezila podmínky, za kterých předměty uvedené v připojeném seznamu sluší pokládati za přepychové.

Pokud jest přepychová povaha předmětu v připojeném seznamu nebo přepychového výkonu (§ 27) určena minimální cenou, zmocňuje se vláda, aby čas od času nařízením cenové hranice pozměnila, vyslechnuvši obchodní a živnostenské komory, nastanou-li podstatné změny v cenových poměrech.

Při rozhodnutí otázky, jsou-li ceny rozhodně pro přepychovou povahu statků překročeny, rozhoduje cena smluvená, a není-li takové, cena obvyklá ve smyslu § 9 tohoto zákona. Při předmětech společně dodaných, které podle obchodních názorů tvoří věc úhrnnou, rozhoduje cena úhrnná.

§ 27.

Zdanitelné výkony.

Zvýšené dani přepychové podléhá pronájem zařízených pokojů v hotelích a pensích, činí-li nájemné za osobu a den více nežli 15 K. Úplata za stravu se vylučuje. Dani nejsou podrobeny ústavy pro nemocné a rekonvalescenty.

Přepychové dani podléhají též úplaty za takové zpracování dodaných hmot, jehož výsledkem jsou předměty podléhající přepychové dani.

Pouhé správký a opravy neplatí za takové zpracování.

§ 28.

Od daně osvobozené dodávky a předměty.

Osvobození vyslovená v § 4 tohoto zákona platí obdobně i pro daň přepychovou s těmito úchyly:

1. Daně prosty jsou přepychové předměty, které náleží do připojeného seznamu, ale jejich povahy nelze užití jinak, než k technickým, výdělečným, vědeckým a vyučovacím účelům.

2. Zvýšené dani přepychové nepodléhají původní díla plastiky, malířství a grafiky (č. D. VII. 1. připojeného seznamu tohoto zákona) umělců, kteří jsou příslušníky československého státu. Předpokládá se, že byla díla tato zcizena umělcem samým anebo po jeho smrti jeho manželkou, dětmi nebo rodiči. Osvobození toto platí pouze pro drobný prodej (§ 25, odst. 1., bod 3.), nikoli však pro vývoz těchto předmětů.

3. Činí-li nabyvatel přepychových předmětů zdaněných v drobném prodeji (§ 25, odst. 1., bod 3.) nárok na srážku daně z ceny předmětu, protože jest předmět určen k podnikatelskému upotřebení nebo k dalšímu zcizení (případně teprve k dalšímu zpracování), musí toto určení před odebráním předmětu prokázati. Za tím účelem předloží kolku prosté úřední vysvědčení, jehož obsah a doba platnosti stanoví se nařízením.

Nabyvatel přepychových předmětů vydá o každém jednotlivém případě dodávky dodavateli podepsané listinné osvědčení, v němž jest vyznačeno číslo a datum úředního vysvědčení, den, předmět a cena dodávky a adresa nabyvatele. Za těch podmínek jest dodavatel jako platitel daně přepychové daně sprostěn.

Jedná-li nabyvatel jménem třetí osoby, musí předložiti prohlášení svého zmocnitele, že jest oprávněn předměty těch pro něho nabývat.

Jakým způsobem se obchodní případy tyto zapisou, určí se nařízením.

Platitel daně jest povinen podati potřebná vysvětlení, aby se průkazy svrchu uvedené mohly přezkoumati, a předložiti obchodní knihy a korespondenci obchodní případu toho se týkající k nahlédnutí.

§ 29.

Subjekt daňový.

Přepychovou daň platí:

1. U dodávek uvedených v bodu 1., odst. 1., § 25 výrobce.

2. U vývozu uvedeného v bodu 2., odst. 1., § 25 vývozce.

3. U drobného prodeje v podnicích uvedeného v bodu 3., odst. 1., § 25 podnikatel.

4. U dovozu uvedeného v bodu 4., odst. 1. § 25 první tuzemský nabyvatel.

5. U příležitostných dodávek nepodnikatelů dodavatel.

§ 30.

Sazba daňová.

Daň podle druhé hlavy tohoto zákona z drobného prodeje a zdanitelného vývozu přepychových předmětů a z přepychových výkonů činí 10 h z každé koruny úplaty. Pokud se vybírá tato daň u výrobců nebo při dovozu, činí 12 h z každé

koruny úplaty. Zlomky úplaty nedosahující celé koruny se nezdaňují. Při dani vyměřované dle ročních neb čtvrtletních součtů se zaokrouhlí daň na celé koruny dolů.

Převod podrobený zvýšené dani přepychové není podroben všeobecné dani podle hlavy první tohoto zákona.

Ustanovení o vybírání daně.

§ 31.

Zvláštní ustanovení pro dodávky nepodnikatelů.

Listiny vyhotovené o příležitostných dodávkách nepodnikatelů (§ 13, odst. 1. a 2.) podléhají poplatku desítiprocentnímu.

§ 32.

Ohlášení podniků obchodujících přepychovými předměty.

Obchoduje-li podnikatel v drobném prodeji předměty přepychovými, uvedenými pod č. 3., odst. 1., § 25, anebo vyrábí-li předměty uvedené pod čís. 1., odst. 1., § 25, musí to oznámiti v přihlášce v § 14 uvedené, pokud se týče, není-li takové přihlášky potřebí, ve zvláštním podání, které nutno podati ve lhůtě stanovené nařízením. Při tom musí označiti druhy předmětů přepychových, jimiž obchoduje, nebo které vyrábí.

Rozšíří-li se podnik dodatečně na nové přepychové předměty, musí se oznámení doplniti během lhůty, stanovené nařízením.

Podobně musí podnikatel oznámiti, že zanechal drobného prodeje nebo výroby předmětů přepychových.

Ustanovení tato platí obdobně pro podniky označené v § 27.

§ 33.

Daňové období.

Daň z úplat za dodávky výrobců, neb za drobný prodej přepychových předmětů vyměřuje se podnikatelům na základě čtvrtletních souhrnů. Finanční úřad může dovoliti, aby se vyměření dělo na základě ročního souhrnu úplat, prohlásí-li podnikatel, že jest srozuměn, aby veškeré jím prodávané předměty byly podrobeny zvýšené dani.

§ 34.

Daňová kontrola.

Podnikatelé, kteří dodávají předměty přepychové, jsou povinni v každé provozovně vésti zvláštní zápisy, jichž forma a obsah se stanoví nařízením ministerstva financí.

§ 35.

Přiznání daňové.

Pro podniky podrobené přepychové dani jest podati zvláštní přiznání daňové podle ustanovení o přiznání k všeobecné dani z převodu statků a z pracovních výkonů podle hlavy první tohoto zákona.

§ 36.

Určení daňového základu odhadem.

Určení daňového základu odhadem (§ 19) neděje se při dani přepychové pro jednotlivá daňová období, nýbrž vždy za celý rok kalendářní, leda že byl podnik mezi rokem zastaven.

§ 37.

Výměra daně.

Ustanovení § 20, odst. 2., 3. a 5. pro přepychovou daň neplatí.

§ 38.

Vrácení daně.

Osobám, které nabyly předmětů, podléhajících dani přepychové, vrátí se k žádosti rozdíl mezi daní přepychovou (§ 30) a všeobecnou (§ 19), prokáží-li, že nabyly předmětů těch:

1. jako nástrojů a pomůcek určených k užívání v podniku nebo k povolání vůbec, anebo za účelem zpracování v předmět zdaněný přepychovou daní v drobném prodeji, nebylo-li použito výhody bodu 3., odst. 1., § 28;

2. ve veřejném zájmu, pro vědecké, vyučovací a lékařské potřeby; prokážou-li se okolnosti tyto před nabytím předmětů zdaněných v drobném prodeji (§ 25, odst. 1., bod 3.), může finanční úřad povolit, aby prodávající odvedl pouze daň všeobecnou (§ 10).

Dle jakého základu a jakou sazbou se vyměří vrácená daň u předmětů zdaněných u výrobce (§ 25, odst. 1., bod 1.) nebo výlučně při dovozu (pol. A. 2., 3., B. 10 připojeného seznamu), jichž však nabyvatel nenabyl přímo od výrobce nebo dovozem, určí se nařízením.

Daň placená při vývozu předmětů, uvedených pod č. D. VI. a D. VII. 1. připojeného seznamu vrátí se k žádosti, prokáže-li osoba, která daň zaplatila, že převedla zdaněné předměty zase do tuzemska.

Nařízením ministerstva financí stanoví se podmínky, za nichž se vrátí přepychová daň, zaplacená při dovozu, byl-li zdaněný předmět po případě po zpracování opět vyvezen do ciziny.

§ 39.

Řízení při dovozu přepychových předmětů.

Při dovozu předmětů přepychových jest první tuzemský nabyvatel povinen zaplatiti daň

během 14 dnů po přivezení do tuzemska nebo po obdržení zboží v tuzemsku a současně prohlásiti, kdy předmět byl dovezen a mnoho-li úplata činila. Zdá-li se výše úplaty finančnímu úřadu nesprávnou, může daň vyměřiti na základě odhadu. O stížnosti platí ustanovení § 21. Činí-li nabyvatel dovážených předmětů, jež jsou zdaněny v drobném prodeji (§ 25, odst. 1., bod. 3.), nárok na osvobození od zvýšené daně (§ 28, odst. 1., bod 3), protože se nabývá předmětu k dalšímu zcizení, musí finančnímu úřadu předložití úřední vysvědčení, uvedené v bodu 3., odst. 1., § 28, a přihlásiti dovezený předmět během 14 dnů. Finanční úřad může osvoboditi nabyvatele od předkládání tohoto vysvědčení v každém jednotlivém případě.

Celní úřad vyrozumí při celní prohlídce o dovozu finanční úřad, v jehož sídle adresát neb majetník bydlí nebo se zdržuje, a poznamená v celní kvitanci, že předmět náleží k věcem podrobeným dani přepychové a že finanční úřad byl za účelem vyměření daně o tom zpraven. Celním úřadům může býti nařízeno, aby žádaly záruku za placení dávký.

§ 40.

Zdaňovací řízení při vývozu uměleckých předmětů do ciziny.

V případě bodu 2., odst. 1., § 25, přiznává a odvádí daň vývozce, je-li podnikatelem, právě tak, jako jinou přepychovou daň. Není-li podnikatelem, musí finančnímu úřadu oznámiti vývoz podle pravidel, jež se stanoví nařízením, a zaplatiti daň. Základem daně jest smluvená cena, a není-li jí, obecná cena předmětu v době vývozu do ciziny.

HLAVA TŘETÍ.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 41.

Povinnost k mlčenlivosti.

Státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu spolupůsobily při vyměřování daně, jsou povinny o zařízeních a poměrech obchodů a živností, o kterých se při vykonávání svého úřadu dověděly, zachovávatí přísnou mlčenlivost a nepodnikati ničeho, čím by se mohlo obchodní tajemství prozraditi.

§ 42.

Tresty.

Kdo zúmyslně daň zatají, vyláká osvobození daňové nebo jinakou výhodu jemu nepřislušející, nebo vyhne se dani nesprávnými údaji, neb odepřením vysvětlení, bude potrestán — nehledě k po-

vinnosti zaplatiti zkrácenou daň a úroky z prodlení — pokutou peněžitou až do dvacetinásobné sumy zkrácené daně, nebo při pokusu, který jest rovněž trestným, ve výši daně, o kterou stát mohl přijíti. Nemůže-li býti suma zkrácené daně přesně zjištěna, vyměří se pokuta od 50 do 100.000 K. Podobně se trestá ten, kdo předloží úřední vysvědčení uvedené v § 28, odst. 1., bod 3., ačkoliv nezamýšlel předmětu nabýti k dalšímu zcizení, nebo nabyl-li předmětu toho na cizí účet, když věděl anebo podle okolností vědětí musil, že předmět nebyl určen k dalšímu zcizení.

Zřizencům státním a osobám zmíněným v § 41, které poruší povinnost uvedenou v témže paragrafu, uloží se pokuta až do 5000 K nebo vězení až do 3 měsíců. Stíhání trestní děje se v tomto případě jen na návrh podnikatelův.

Nezaplatí-li se při příležitostných dodávkách poplatek, platí ustanovení § 79 poplatkového zákona. Opakuje-li se přestupek tento třikráte, sluší zavést podle § 84 poplatkového zákona trestní řízení.

Při opětném potrestání podle 1. odst. tohoto paragrafu může býti navrženo u živnostenského úřadu odnětí živnostenského práva.

§ 43.

Pořádkové pokuty.

Jednal-li podnikatel jako platitel daně v jiných případech proti zákonu, nebo neuposlechneli nařízení vydaných, může býti nehledě k ustanovením § 42 potrestán pořádkovou pokutou až do výše 10.000 K. V každém novém případě a při každém marném upomínání může mu býti uložena nová pořádková pokuta ve stejné výši.

Nevede-li živnostník nařízených záznamů, sloužících ke kontrole odvádění všeobecné daně, a neuschová-li záznamů a korespondence během stanovené doby, může býti upuštěno od vyměření pokuty, je-li jednání jeho vzhledem na okolnosti omluvitelným. Ustanovení toto se nevztahuje na zápisy k dani přepychové (§ 34).

§ 44.

Prominutí trestu.

Tresty vyznačené v § 42 a 43 odpadnou, jestliže pachatel před zahájením příslušného řízení trestního zanedbáním odčiní, aneb o svém přestupku u finančního úřadu učiní oznámení, a v obojím případě, složí-li při zkrácení daně příslušnou částku u finančního úřadu.

§ 45.

Promlčení.

Ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, č. 31 ř. z., o promlčení bezprostředně odváděných poplatků platí také pro daň podle tohoto zákona.

Tresty uvedené v § 42 promlčí se v 5 letech ode dne, kdy přešůpek byl spáchán; při přešůp- cích, spočívajících v bezprávném stavu, ode dne, kdy bezprávný stav přestává.

§ 46.

Součinnost obcí a jiných osob.

Obecní úřady jsou povinny poskytnouti stát- ním úřadům každou pomoc za účelem vyměření daně, přezkoumání údajů strany a provádění do- zoru.

Finanční úřady jsou oprávněny od osob, které se zúčastnily právního jednání, zavdavšího podnět k vyměření daně, žádati k vyměření daně potřebná vysvětlení a předložení spisů týkajících se těchto právních jednání; žádané doklady jest v přísluš- ném výměru přesně označiti.

§ 47.

Poměr k poplatkovému zákonu.

Pokud zákon nestanoví nic jiného, lze užiti obdobně ustanovení poplatkových pravidel.

Vyhotoví-li se o platu dani podrobeném li- stina právní, podléhá tato samostatně poplatku bez ohledu na daň zaplacenou podle tohoto zá- kona, předpokládajíc, že listina tato nepoživá osvo- bození podle § 9 zákona ze dne 29. února 1864, č. 20 ř. z., nebo ustanovení jiných. Ustanovení toto netýká se listin vydaných podle §§ 13 a 31 tohoto zákona.

§ 48.

Účinnost zákona.

Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. ledna 1920. Ustanovení o zdanění dodávek mezi zá- vody téhož podniku a mezi souvislými závody a podniky téhož podnikatele vejdou v platnost dnem, který se určí (případně pro jednotlivá od- větví výrobní) nařízením ministerstva financí v dohodě s ministerstvem zemědělství a minister- stvem průmyslu, obchodu a živností. Zákon tento přestane platiti koncem roku 1923.

§ 49.

Vyloučení samosprávných přírážek.

Daně dle tohoto zákona nemohou býti pod- robeny přírážkám samosprávných svazků a sborů.

§ 50.

Provedení zákona.

Ministru financí, spravedlnosti, obchodu, prů- myslu a živností, jakož i ministru zemědělství se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Seznam přepychových předmětů

podrobených dani podle hlavy II. tohoto zákona.

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového před- mětu	Způsob zdanění
A. Potraviny.		
1. Bonbóny, jemná pečiva, cukrářské výrobky výbec.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
2. Kaviár, ústřice, mořští raci.	Bez ohledu na cenu	Pouze při dovozu
3. Jižní ovoce mimo citrony.	Bez ohledu na cenu	Pouze při dovozu
B. Kožešiny, látky, prádlo, oděv.		
1. Kožešiny, výjma obyčejných ovčích, králíčích, zaječích a kočičích. Inuitace dra- hých kožešin. Výrobky z těchto kožešin, i když kožešina tvoří pouze součástku před- mětu, ledaže by šlo o pouhou ozdobu. Límce a podšívky neplatí za pouhou ozdobu.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
2. Oděvní látky:		
a) látky úplně neb převážně z hedvábí;	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
b) brokát, samet, plyš a látky na způsob těchto zhotovené;	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
c) batist, markizet;	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
d) gázy, krepy de chin, tyly.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
3. Prádlo z látek úplně nebo převážně hed- vábných, dále z batistu; kapesníky z těchto látek a krajkové.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
4. Kraiky, výšivky:		
a) zboží prodávané dle délky;	Při ceně nad 50 K za metr	V drobném prodeji
b) zboží, tvořící ucelené kusy.	Při ceně za 50 K za kus	
5. Klobouky:		
a) dětské;	Při ceně nad 100 K	V drobném prodeji
b) pánské;	Při ceně nad 100 K	V drobném prodeji
c) dámské.	Při ceně nad 200 K	V drobném prodeji

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového před- mětu	Způsob zdanění
6. Obleky: a) dle látky: dani podléhají obleky z látek jmenovaných sub B. 2. a) až d); b) obleky, při nichž tvoří látky sub B. 2. a) až d) podstatnou součástku (vrch nebo podšívku). Pouhá ozdoba není podstatnou součástkou; c) zvláštní druhy, a to obleky frakové, smokingové, redingoty, čamary, panské župany, pijama, kroje. 7. Šály z látky úplně neb převážně hedvábné, šály krajkové, chenilkové. 8. Šátky na hlavu hedvábné, sametové a vyšívané. 9. Kravaty. 10. Ozdobná péra z cizokrajných ptáků na dámské klobouky. 11. Ozdobné stuhy, prýmký. 12. Deštníky a slunečníky z látky úplně neb převážně hedvábné a krajkové. 13. Přikrývky cestovní. 14. Pletené zboží hedvábné, hedvábné punčochy a rukavice.	Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Při ceně nad 50 K Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu Při ceně nad 150 K Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji Pouze při dovozu U výrobců V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji
C. Potřeby pro domácnost. I. Nábytek. 1. Úplná zařízení: a) jídelny; b) ložnice; c) kuchyně; d) salony; e) pánské pokoje. 2. Jednotlivě prodávané kusy: a) Bez ohledu na cenu: Klubovky, lenošky a křesla koží a látkami vypravená, křesla vyřezávaná, pohovky kožené a látkové (nikoli s voskovaným plátnem), houpací židle, trumeau zrcadlová, toaletní stolky, květinové stolky (mimo pletené), sloupky pod sošky, stříbrníky, servírní stolky, taburety, bankety a mosazný nábytek. b) Dle ceny: Kredenc, psací stůl,		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového před- mětu	Způsob zdanění
společenský stůl, jídelní stůl, skříň na šaty neb prádlo, knihovny, postel s vložkou, noční skříňka, umyvadlo, židle.	Při ceně nad 400 K Při ceně nad 1000 K Při ceně nad 1000 K Při ceně nad 1000 K Při ceně nad 800 K Při ceně nad 400 K Při ceně nad 1200 K Při ceně nad 200 K	V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji
II. Textilní potřeby.		
1. Koberce:		
a) čtvercové;	Při ceně nad 200 K za m ²	U výrobců
b) běžné.	Při ceně nad 100 K za m délky	U výrobců
2. Záclony, všeho druhu.	Při ceně nad 500 K za okno	V drobném prodeji
3. Pokrývky:		
a) na stůl;	Při ceně nad 150 K	U výrobců
b) na postel.	Při ceně nad 200 K	U výrobců
4. Předložky.	Při ceně nad 100 K	V drobném prodeji
5. Stolní prádlo:		
a) celá souprava pro 6 osob;	Při ceně nad 320 K	V drobném prodeji
b) ubrus;	Při ceně nad 140 K	V drobném prodeji
c) ubrousek.	Při ceně nad 30 K	V drobném prodeji
6. Ložní prádlo:		
a) celá souprava na jednu postel;	Při ceně nad 800 K	V drobném prodeji
b) větší kus;	Při ceně nad 400 K	V drobném prodeji
c) menší kus.	Při ceně nad 130 K	V drobném prodeji
7. Obrazové gobelíny, portieri.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
Pokrývky ložní:		
a) prošívané;	Při ceně nad 500 K	V drobném prodeji
b) velbloudi.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
III. Nádobí, příbory		
všeho druhu:		
a) z porcelánu;	Bez ohledu na cenu	U výrobce
b) z niklu a mědi.	Bez ohledu na cenu	U výrobce
IV. Sklo.		
1. Duté sklo:		
Předměty z dutého skla lisovaného, brouše- ného, hlazeného, rytého, leptaného nebo s barevnými vzorky a kresbami bez ohledu na to, je-li sklo barveno či ne.	Bez ohledu na cenu	U výrobce
2. Sklo tabulové:		
a) broušená zrcadla;	Bez ohledu na cenu	U výrobce
b) skleněné tabule na nábytek, stěny a dvěře;	Bez ohledu na cenu	U výrobce

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového před- mětu	Způsob zdanění
c) broušené a barvené, fasetované, mato- vané, leptané nebo lisované tabule; d) ozdobné předměty ze skla pro domác- nost a kanceláře.	Bez ohledu na cenu Bez ohledu na cenu	U výrobce U výrobce
V. Ostatní potřeby pro domácnost:		
a) hodiny visuté neb stojaté; b) tapety; c) ozdobné předměty pro domácnost a kan- celáře mimo ze skla; d) osvětlovací předměty: lampy stojaté; lampy visuté a lustry; stínidla hedvábná.	Při ceně nad 350 K Bez ohledu na cenu Při ceně nad 100 K Při ceně nad 100 K za kus Při ceně nad 300 K za kus Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji V drobném prodeji
D. Ostatní přepychové předměty.		
I. Zvířectvo:		
a) jízdecké koně, pony; b) psi.	Bez ohledu na cenu Při ceně nad 200 K za kus	V drobném prodeji V drobném prodeji
II. Sport, hry, doprava.		
1. Hračky.	Při ceně nad 30 K	V drobném prodeji
2. Kulečníky.	za kus	
3. Dopravní prostředky všeho druhu s moto- rickým pohonem, kočáry a luxusní vozy.	Bez ohledu na cenu	U výrobce
4. Sportovní potřeby:	Bez ohledu na cenu	U výrobce
Lýže, rohačky, tenisové míče a rakety, kopací míče, zábavní a sportovní loďky.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
5. Ostatní předměty:		
a) postroje na jízdecké koně, jízdecké biče;	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
b) hole.	Při ceně nad 50 K	V drobném prodeji
	za kus	
III. Toiletní prostředky.		
Voňavky, esence, pomůcky, tajné a ochranné prostředky, toaletní mýdla (mimo medicí- nální), umělé vlasy, vlasové práce, krémy, pomády, pudry, líčidla, toaletní vody, necessairy.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
IV. Cestovní potřeby.		
Kožené kufry, brašny.	Bez ohledu na cenu	V drobném prodeji
V. Zámečnické výrobky.		
Nože,	Při ceně nad 25 K	V drobném prodeji
	za kus	
předměty uměleckého zámečnictví.	Při ceně nad 200 K	V drobném prodeji